

Slobodan Lang: Hrvatska danas

Autor Administrator

Dr. Slobodan Lang: O sadašnjem trenutku Lijepe naše

Izvor: Hrvatski list, 13.sijeènja 2011.

...Hrvatska treba potaknuti svakoga svoga èovjeka i sve zajedno da povjeruju u sebe i zajednice u kojima žive - moraju prihvati vlastitu odgovornost slobode. Svakoga potièem da razmisli o svome životu i odredi pet djela, a ne ocjena ili kritika, kojima više nego ikako drukèije pokazujemo svoje domoljublje. Treba nam rudnik hrvatskih djela Dobra. Od buduæih kandi-data uvijek najprije tražite - ostvarena djela... (Briljantan tekst koji otkriva vrhunskog intelektualca, humanista, domoljuba, hrabro èovjeka, koji je svoju vjerodostojnost potvrdio više puta kada je trebalo izložiti se i solidarizirati s onima koji su na bilo koji naèin izloženi ugrozi i nepravdi, od kosovskih rudara, do Dubrovèana i stanovnika Srednje Bosne u smrtonosnom ratnom okruženju, pa najnovije do pružanja moralne podrške radnicama Kamenskoga koje su nekim èudom ostale bez svoje tvornice i bez kruha. Svakako poèitajte. Ur.)

* * *

U Hrvatskoj je godina prošla potpuno oèe-kivano. Bilo je velikih zgražanja oko kraða, novih zaduživanja, korupcije, optužaba i uhiæenja, sve do bijega neka-dašnjega premijera u Austriju, ali svatko tko misli - to je i oèekivao.

Pregovori za ulazak u Europsku Uniju nastavljeni su takoðer uz kojekakva „uzbudjenja“ zbog navodnoga približavanja ulaska u Uniju iako, zapravo, Hrvatskoj nitko i ne bi dopustio da ne uđe. To je dopuštenu samo Norveškoj i Švicarskoj iz posebnih razloga o kojima ovdje ne æu pisati

Još jedan predsjednik države želi biti povjesno važan i to mirenjem sa šefovima država oko nas (Branko Borkoviæ i ja tražili smo mirenje naroda, a ne gazda), ali je nemoæan da osigura pravednost ženama „Kamenskog“. Neki su struènjaci za nepravdu, drugi za pravdu samo za neke, a nedovoljno ih želi pružiti dobrotu i pravdu komu god je potrebno i koliko je moguæe.

Korupcija, lopovluk, bogaæenje, laž i sebiènost proži-maju Hrvatsku od vrha do dna. Nezaposlenost i dalje raste, zdravstvo je na rubu, vrti-æi prestaju biti socijalni, zatvara se gotovo sve, od pogona i trgovina pa do zagrebaèke Arene. Hrvatska se dalje i dublje dijeli.

U prepunom Novinarskome domu proslavlja se pravo-slavni Božiæ uz velike govore politièara s obveznim „Hristos se rodi“ što su nauèili pred koju godinu od IVE Sanadera i jako su ponosni na proširivanje svoga rjeènika.

Tijekom rata u Bosni i Hercegovini pozdrav-ljao sam sa Hvaljen Isus, Hristos se rodi, Selam alej-kum pa èak i Shalom, da bih pokazao svakome od ljudi da im želim pomoæi saèuvati vlastiti život i dostojanstvo, da se zaustavi mržnja i ostvari meðuso-bni mir. Šteta što sam bio toliko slabiji uèitelj od biv-šega premijera.

Sljedeæega dana na Kaptolu bio sam s malim brojem ljudi koji obilježavaju roðendan dr. Ante Paveliæa, pred njegovom kuæom. I njih sam molio za mir.

Na Jelaèiæ placu tijekom božiænih blagdana neukusan vašar. Jedan mladi èovjek skida se gol, puši cigaretu i bos trèkara trgom sve do dolaska policije. Mislimo da smo gledali mladiæa, a ustvari nam je on pokazao vlast.

Sve je ispremiješano, skriveno i nerazumljivo osim razvidne poruke da je ovaj narod kriv i da je jedina uloga vlasti progoniti krvce, a moæima Europe da nakon gubitka kolonijalnih carstava, rasizma i progo-na bar ovdje smiju vidjeti ljude od kojih se mogu smatrati boljim.

Cilj je sve te galame stvoriti osjeæaj da se dogaða nešto jako važno, a u stvari se ne dogaða ništa, da su neki ljudi jako važni, a ustvari su nevažni, da se èine važne stvari, a ne èini se gotovo ništa.

Istina je da se Hrvatska suoèava s istinski teškim pita-njima neraðanja, nezaposlenosti, besperspektivnosti mlađih, svim oblicima podjela, bahatosti vlasti i poli-tike, bijedom medija i zanemarivim utjecajem znanja, moralu i vjere. U ljudima prevladava osjeæaj gubitka dostojanstva, širenje nemoæi i bijede, raspada obitelji i gubljenja vjere. Sve èešæ se traži izlaz napuštanjem zemlje, odustajanjem od vlastite obitelji, u meðusob-nim sukobima, kriminalu i samorazaranju.

U Hrvatskoj raste broj ljudi koji ne vjeruju u sebe, u svoju obitelj, u socijalnu okolinu, Crkvu i državu nameæ im se bijeg od slobode.

HRVATSKA NA RASKRIŽJU

Hrvatska živi s dubokim procjepom između onoga koliko proizvodi i koliko troši. Toga je danas svjestan svaki hrvatski graðanin. Istovremeno nema gotovo nijednoga oblika cjelevitoga, struènoga, otvorenoga i politièkoga sagledavanja rješenja. Kako prekinuti daljnje zaduživanje? Kako planirati i provoditi otplatu? Koliko je vremena potrebno? Kako u međuvremenu održati razvoj i ravнопravnost?

O ovim pitanjima, politika gotovo ni u jednom obliku ne preuzima odgovornost i ne nudi izlaz. Ogranièava se na uzimanje novih kredita, stavlja u prvi plan otkrivanje i uhiæenje zbog korupcije i uvjeravanje da u buduænosti ne æemo imati vlast lopova.

Dio funkcioniranja je i politika proširivanja lopovluka od viših krugova vlasti na sitne èinovnike, privatnike, radnike i najštariri krug graðana. Nameæe se okvir koji stvara dojam da se poštenim radom, zalaganjem, odnosima, radnim vremenom i toènim prijavama prihoda, dolazi u poziciju da se ne može ni preživjeti. Ovakvo stanje stvara osjeæaj krivnje u najštarim krugu ljudi, moralno ih otupljuje i èini nesposobnim za poboljšanje sebe i pomaganje u tome drugima.

Provoðenje ekonomsko politike nerješivo se spotièe na nedostatku djelotvornoga pravnoga sustava. Ëesto se istièe tzv. pravna država i društvo znanja, što su besmisleni pojmovi ako ne proizlaze iz vlastitoga i zajednièkoga dostojanstva, morala i humanizma. Mislite li da današnja Hrvatska pokazuje dostojanstvo, moral i humanizam? Òekujete li da je bez toga moguæ uspjeh? Želite li i vi tome doprinijeti? Ako želite, znadete li sami kako i je li vas itko pozvao da se u tome okupite?

Javno reagiranje i upozorenje ogranièeno je na pojedi-ne ekonomiste i druge koji se izolirano javljaju, ali ne daju cjelevitu sliku niti što tko može i treba uèiniti. Niti ovi pojedinci nemaju znanstveni, struèni ni

javni prostor za prikaz svojih stavova. Postoji li i jedan znanstveni projekt na ovome području?

O ostvarivanju poštenja ne razgovara se, nema struènih skupova ni emisija u medijima. U Hrvatskoj je vrlo proširen stav da nismo sposobni biti pošteni ni ostvariti pošteno društvo i državu. Među ljudima prevladava stav da je Hrvatska dovedena u dužnièko ropstvo iz kojega nikada ne æe izaæi. Mladi smatrali su da im je ukradena buduænost i da je iseljavanje jedino moguæi oblik oslobođanja.

Vlastita odgovornost prema buduænosti najvažnije je strateško hrvatsko pitanje. Na njega nitko ne može dati odgovor sam. S tim se moraju suoèiti svi?

Iz ovoga temeljnoga poremeæaja proizlaze sva, baš sva ostala pitanja Hrvatske s kojima se susreæemo, od kumica, deratizacije i radnica „Kamenskog“, do optužaba desetaka lopova u Hrvatskoj, 332 branitelja u Srbiji i jednoga bivšeg premijera u Austriji..

ŠTO MOŽE DANAŠNJA HRVATSKA

Istinski put izlaza je usvajanje programa tragiènoga optimizma. Tragiènoga zato što smo svjesni da današnja Hrvatska nije djelotvorna, a da je zato propala i Jugoslavija. Jugoslavenska parola „Snaði se, druže“ bilo je socijalno udruživanje vulgarnoga materijalizma i liberalnoga kapitalizma. Optimizma zato što istinsko kršæanstvo nudi humanizam, vjeru i nadu.

Bog je cijelo vrijeme u partnerstvu s èovjekom. Abraham nije pozvan da ponizno prihvati razaranje Sodome, veæ i da u raspravi s Bogom traži što uèiniti da ju spasi. U Hrvatskoj gotovo svi, bez obzira na religiju i vjeru, ne znaju da deset zapovijedi poèinje rijeèima: „Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam to izveo iz zemlje egipatske, iz kuæe ropstva.“ Oni preskaèu poèetak i misle da poèinje sa „Nemoj imati drugih bogova uz mene.“

Bog je odredio kao poèetak uvoðenje svijesti o slobo-di i odgovornosti èovjeka, a Hrvati biraju poslušnost. Hrvatska još i ne zna što je

niti ostvaruje istinsku slo-bodu. Krist kroz svoj život stalno poziva ljudе na rast u cjevitу osobu. Od istaknutih vođа, Mahatma Gandhi nije vodio Indijce kao poslušnike, veæ je sam prkosio svima zajedno i tražio da postanu dobri i bolji ljudi. Stvaranje Dobra životom i djelima, jedini je put uspjehа pojedinca, humanoga društva i slobodne zemlje.

Svaki od nas i svi ljudi bez obzira kada i gdje bili, koliko moæni, bogati i školovani - svi smo kratkotraj-ni, slabi i grešni. Kratkotrajnost možemo riješiti vlastitom djecom, uèenicima i prenšenjem u javnost. Slabosti se oslobaðamo suradnjom, od vlastite obitelji do globalnog, a grešnosti od isповijedi do provjera znanja.

Hrvatska treba potaknuti svakoga svoga èovjeka i sve zajedno da povjeruju u sebe i zajednice u kojima žive - moraju prihvati vlastitu odgovornost slobode. Svakoga potičem da razmisli o svome životu i odredi pet djela, a ne ocjena ili kritika, kojima više nego ikako drukèije pokazujemo svoje domoljublje. Treba nam rudnik hrvatskih djela Dobra. Od buduæih kandi-data uvjek najprije tražite - ostvarena djela.

U ovoj godini strateški važnih izbora za Hrvatsku svi moramo znati da je pravi izbor u ljubavi za svoju obitelj i zemlju, a ne u podršci političkoj stranci; u razumjevanju i dobroti za sve, a ne u službenoj povijesti; u radanju djece, domovima, školama i zdravlju, a ne u bankama i trgovinama; u ulaganju u buduænost, školo-vanje, zdravlje, okolinu, otplati kredita, a ne u prodaji buduænosti; u svijesti da je materijalno doduše nužno, ali da je duhovno bitno; u životu od rada i pomaganju siromšnima i zaboravljenima, a ne u slavljenju moænih, bogatih i slavnih; u ostvarivanju mira, a ne u ratovanju.

Vitalan je onaj pojedinac, obitelj, zajednica i društvo ovisno o tomu koliko uspješno ostvaruje vlastiti ljudski razvoj, koristi moguænosti i svladava prepreke. Potrebno je podizanje vlastitoga i zajednièkoga morala i znanja do volje za djelovanje i doprinosa uspjehu zajednice.

Na kraju, gospodine predsjednine RH i gospođu pred-sjednice Vlade, pouèen iskustvom kralja Davida, ponovno vama upuæujem rijeèi:

„Za sve što se dogaða, vi ste pred narodom odgovorni“, ne zato što ste vi krivci, niti zato što vi trebate pronalaziti krivce, veæ zato što ste vi pozvani da ponudite rješenja i okupite nas u stvaranju uspješne Hrvatske. Ako to ne znate, ne æete ili ne možete — onda otiðite.

P.S. A što se tièe Europe, u njoj je stanje daleko teže.